

Kilencezer pengő volt a kisvasut tizenöt napi bevétele.

(A Délmagyarország munkatársától) Január utolsó napján adta át a forgalomnak a Szegedi Gazdasági Vasutat Hermann Miksa kereskedelmi miniszter és a kisvasut február elsején megkezdte forgalmának lebonyolítását. Azóta tizenöt nap telt el, a kisvasut történetének első tizenöt napja. Nem hisszük, hogy ennek az első tizenöt napnak a forgalmi eredményéből következtetéseket lehetne levonni a kisvasut jövőjére, de azért még is érdekesek ezek az első forgalmi és üzleti eredmények.

Az alsótanyai keskeny vágányokon, mint ismeretes, két vonalpár közlekedik. Naponta két vonat indul el a Rudolf-téri kiinduló állomásról és két vonat indul el a kunhalmi elágazó állomásról Puztamérges, illetve Várostantya felé. A kisvasut kocsiparkja ezidőszent tizenkét személykocsiból, huszonnégy fődött teherkocsiból és harminc nyitott teherkocsiból áll. A vasutnak negyvenöt-ötven ál-

landó alkalmazottja van a tizennégy állomás személyzetével együtt és a pályán nyolcvan pályamunkás dolgozik. A személyzet létszáma a gyermekbetegségek lezajlása után száz körül fog stabilizálódni a pályamunkásokkal együtt.

Február elsejétől tizenötödikéig öt piacos nap és tíz rendes nap volt. A legforgalmasabb nap az elmúlt vasárnapon volt, amikor Mérgesről 550 utas jött be Szegedre, Várostantya felől pedig 700, összesen 1250. A legkisebb forgalmu napon négyszáz utasa volt a kisvasutnak. A bevétel 300 és 1000 pengő között váltakozott, a napi átlag 500 pengő. Tizenöt nap alatt a nyers bevétel 9000 pengő volt.

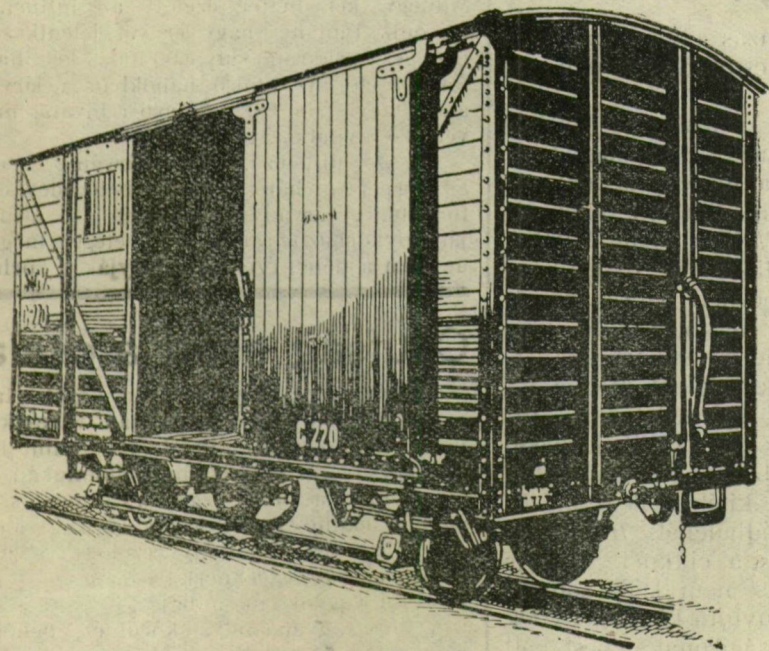
A teherforgalom egyelőre nagyon gyenge. Volt nap, amikor hét-nyolc vagon teherárut szállított a kisvasut, ami három-négyszáz mázsának felel meg. A teheráru legnagyobb része

kifelé irányul. Leginkább trágyát és téglát szállítanak a tanyákra, behozatal egyelőre csak borbán, illetve búzában van. Puztamérgesről és Lengyelkapolnáról.

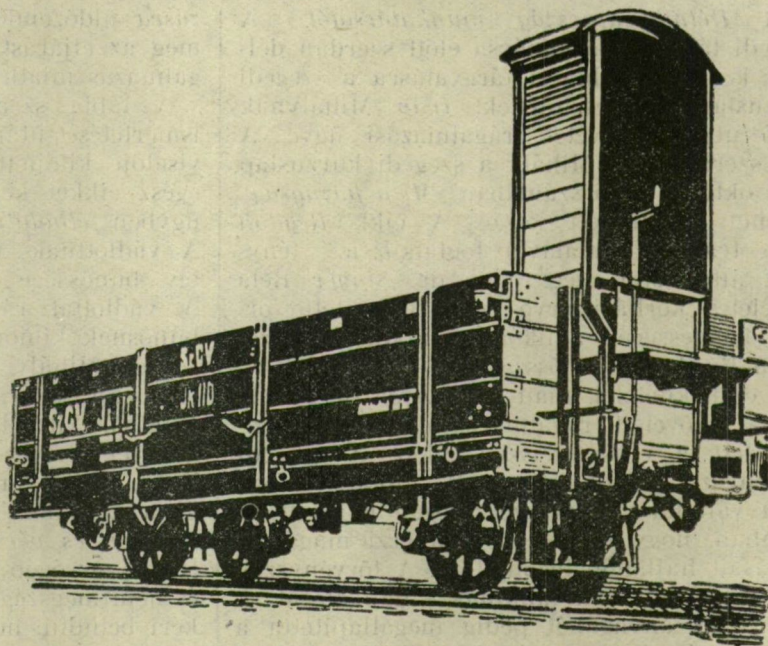
A kisvasut 9000 pengős bevétele a kisvasut első tizenöt napjának fentartási költségeit nem fedezi. A költségek egyharmada a deficit. A gazdasági vasut vezetősége azonban meg van győződve arról, hogy a vasut forgalma és bevétele állandóan fokozódik és nemsokára bekövetkezik az a helyzet, hogy a bevételek fedezni fogják a fentartási költségeit, annál is inkább, mert ezeknek a költségeknek a csökkenése is várható.

Valószínűleg rövidesen szükségessé válik a személykocsik számának a szaporítása is. A legforgalmasabb napon, az elmúlt vasárnap, amikor országos vásár volt Szegeden, az utasok nem fértek el a személykocsikban, két fődött teherkocsit kellett a szerelvényhez csatolni.

Külön tehervonatot csak nagyon ritkán indítanak, a teherkocsikat, egyelőre csak egy-kettőről van szó, a személyvonatokhoz kapcsolják, így azok vegyesvonattá alakulnak át.

A szegedi kisvasut fedett teherkocsija. Mindannyit a Magyar-Belga Fémipargyár Rt. szállította.

A szegedi kisvasut nyitott fékes kocsija. Szállította a Magyar-Belga Fémipargyár Rt.

„A »szegedi szappan« származási helyének megvédése keresztül nem vihető.”

Mit jelent a „szegedi” szappan a kereskedelmi miniszter szerint.

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi kereskedelmi és iparkamara az érdekeltsége köréből elhangzott kívánságokra előterjesztéssel fordult a kereskedelemügyi miniszterhez, kérve a »szegedi szappan« névvel más városokban készített silányabb minőségű áruval szemben a védelmet. A minisztériumtól a kamara felterjesztésére most a következő általános érdekű leirat érkezett vissza:

— A »szegedi« elnevezéssel forgalomba kerülő szappan a szakkörök véleménye szerint már

elvesztette a származási helyre utaló jelentőségét

és a »szegedi« megjelölés a köztudatban csak mint minőségjelzés szerepel. A »szegedi szappan« elnevezés szerint ma már nem jelenti és nem is jelentheti azt, hogy a szappan tényleg Szegeden készült, hanem jelenti a Szegeden meghonosodott szappangyártási eljárás szerint készült szappannak minőségi megjelölését. Ez a minőség a szakkörök véleménye szerint annyit jelent, hogy az ilyen megjelöléssel forgalomba kerülő szappannak legalább 60—62 százalék zsírsavtartalmunak kell lennie. Ugyanaz a helyzet állott elő tehát a szegedi szappannál, mint az »eschwege-i«, vagy a »marseille-i« szappannál, amelyek e néven az egész világon elterjedtek, jóllehet minden fogyasztó tudja, hogy az e néven forgalomba hozott szappanok nem az említett német, vagy francia városban készülnek, hanem csupán ilyen módon készített szappanoknak tekintendők. A szegedi módra készített szappant is ugyiszólván minden hazai gyár készítette és készíti most is és rendszerint háziszappan elnevezés alatt hozza forgalomba. Ily körülmények között arra, hogy a nem szegedi szappanfőzők és gyárosok eltiltassanak a szegedi módon való szappanfőzéstől és főleg attól, hogy az ilyen módon készült szappant »szegedi szappan« néven hozzák forgalomba,

nincsenlehelőség,

annál kevésbé, mert ezt a jogot a tisztességtelen versenyről szóló 1923. évi V. t. c. 3. §-a részükre kifejezetten is biztosítja. E rendelkezés szerint ugyanis szabad használni az áru megjelölésére az oly helyre vagy népre utaló elnevezést, mely a köztudatban nem az áru vagy szolgáltatás származási helyének, hanem csupán közismert minőségének feltüntetésére szolgál.

A „szegedi szappan” származási

Ki volt a gyilkos?

A mulatóhely véres éjszakája a honvédtörvényszék előtt.

(A Délmagyarország munkatársától) A szegedi honvédtörvényszék előtt két nap óta nagyérdekességgel gyilkossági bűnpör folyik. A vádlottak padján három katona ül, Kunyó István és Gábori István szakaszvezetők és Tóth János közkatona.

A vád szerint a múlt év március 2-án éjjel, a Móra-uccában lévő mulatóhelyen, a civilek és a katonák összevesztek. A vita a vak cimbalmos körül támadt. A civilek csárdást rendelték, a katonák borsztont. A vitás kérdést eldönteni azonban nem tudták. Végül is összeverekedtek. A verekedés halállal végződött. A civilek közül Hegedűs Pétert bajonettel hasbaszurták, aki néhány óra múlva meghalt. Megsérült még a civilek közül Kardos István is, aki szintén bajonett-szurást kapott.

A halálosvégű verekedéssel gyanúsítottakat azonnal elfogta a rendőrség. A vizsgálat során a katonák közül egyedül Kunyó István tett beismerő vallomást. Beismerte, hogy Kardost ő szurta meg, a gyilkosságról semmit sem tudott.

A honvédtörvényszék előtt megtartott főtárgyaláson a vádlott katonák tagadták, hogy a gyilkosságot elkövettek volna. A civilekkel formális verekedés volt és így nem tudni, hogy ki szurta le Hegedűs Pétert.

A szerdai főtárgyaláson az eset szemtanuit hallgatták ki. Kihallgatták Loós Artur rendőrfelügyelőt, aki azt vallotta, hogy az áldozat a halála előtt egy közvitét vezetett meg gyilkosának. Ki-

helyének megvédése tehát keresztül nem vihető,

legfeljebb csak a »szegedi szappan« minőségének a megvédéséről lehet szó. Erre módot nyújt a tisztességtelen versenyről szóló törvény, amelynek alapján a szegedi szappanfőzők érdekeiket teljesen megvédhetik akként, hogy amikor tudomásukra jut, hogy »szegedi szappan« néven készítenek, vagy árusítanak ennek minőségileg meg nem felelőt, megindítják a megtorló eljárást, adott esetben, az árut elkoboztatják és a törvény 1. §-ának 2. bekezdése értelmében esetleges kárak erejéig is igényt támasztanak.

hallgatták a helyszínre érkezett rendőröket is, továbbá a mulatóhely táncosnőit is. A kihallgatott lányok közül Szakács Margit azt vallotta, hogy Hegedűs halála előtt közvetlenül azt mondta, hogy egy Gyuszi nevezetű szakaszvezető biztatására, egy közkatona szurta le. A törvényszék megállapította azután, hogy a gyanuba vett katonák közül csak Tóth közkatona. Tóth azonban a súlyosan terhelő vallomás ellenére is tagadta a gyilkosság elkövetését.

A honvédtörvényszék a csütörtöki napon újabb tanukat hallgat ki. Ítélet csak péntekre várható.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazon rokonoknak, barátoknak és ismerősöknek, kik szeretett férjem

Kopp Péter

elhunyta alkalmával részvétükkel nagy fájdalommat enyhíteni igyekeztek, ez-
uton mondok hálás köszönetet.

470

Özv. Kopp Péterné.